

[Kirkeministeren.]

fælde, er jeg sikker på, kunne bevare endda de allerfleste af de faste værdier i form af jord, som de allerede nu har.

Af de særlige goder, de særlige tilbud, som der iøvrigt i forslaget er tale om, vil jeg nævne, at der vil kunne lægges en ekstravgift på al jord til tillægsparceller på 2 pct. i indtil 20 år. Det er ikke noget ekstraordinært for Sønderjylland, det er meget almindeligt, når talen i det hele taget er om tillægsjord. Men der kan derudover blive tale om et ekstra vederlag fra staten, enten i form af en afgift, der lægges på parcellen i form af en 10-årig afgift, eller en kapital een gang for alle. Det er meningen, at hvis man vælger at få kapitalen udbetalt een gang for alle, skal den gå ind i stiftsmidlerne, men renterne af denne kapital kan bruges som hjemmemidler iøvrigt, altså komme de særlige lokale formål tilgode.

Jeg ønsker at understrege her, navnlig fordi der er blevet talt så meget om det i det andet høje ting, at lovforslaget efter mit skøn virkelig viser meget stor hensyntagen til kirkens interesser. Det har jeg i høj grad ønsket, og det har jeg tilstræbt. Jeg har ikke villet komme med et lovforslag efter de linier, man fulgte, da man udstykkede heroppe i det øvrige land. Der var visse hensyn at tage i Sønderjylland, og disse hensyn synes jeg, at jeg i høj grad har taget med i betragtning.

Det, lovforslaget tager sigte på, er at skaffe de masser af husmænd i Sønderjylland, der har for små brug, den fornødne tillægsjord, men det tager også sigte på, hvor der er mulighed for det, at søge oprettet nye brug. For det tredje og ikke mindst tager det sigte på at få præstegårdsjorden med i den ny jordfordeling, som er så nødvendig i Sønderjylland. Sådan som stillingen nu er, skulle der i Sønderjylland være skabt meget store muligheder for at nå frem til den situation, som vi fra alle kredse har længtes efter, en bedre jordfordeling, flere nye brug, en bedre udnyttelse af jorden, en tættere bebyggelse. Jordlovsudvalget disponerer i Sønderjylland ialt over ca. 12 000 ha jord. Nu kommer altså disse 5 000 ha jord, der hører til præstegårdsjorderne, om jeg må bruge det udtryk, med i hele denne jordfordelingspulje.

Dertil kommer, at vi nu får gennemført en mere effektiv jordfordelingslov. Under behandlingen af en anden sag i det høje ting i dag udtalte venstres ordfører, det ærede medlem hr. Nielsen-Man, at der i Sønderjylland var en meget dårlig jordfordeling. Det giver jeg det ærede medlem fuldkom-

men ret i. Der er endogså en usædvanlig dårlig jordfordeling. Det, man til en vis grad opnåede her i Danmark allerede ved de store landboreformer for 150 år siden, nåede man ikke i Sønderjylland. Vi har præstegårde i Sønderjylland, hvis jordtiliggende ligger fordelt på tyve forskellige parceller, spredt rundt i sognet. I vor tid, i mekaniseringens og rationaliseringens tid, vil man forstå, at det umuliggør den helt rigtige drift. Det er derfor i højeste grad ønskeligt, at man fremmer jordfordelingen dernede.

Jeg vil også gerne tilføje som et af de store mål, tilhængerne af dette lovforslag stiller sig, nødvendigheden af at styrke Nordslesvig. De, der kender nordslesvigske forhold, vil vide, at de egne, der er stærkest trængt nationalt, eller i hvert fald de egne, der er nationalt mest blandede, er for store deles vedkommende meget tyndt befolkede. Disse egne ligger netop ned mod grænsen. Det ville være lykkeligt, om man kunne stimulere erhvervslivet og i det hele taget folkelivet i disse egne. Man taler, og med en vis ret, om den fare, der gør sig gældende syd fra. Man taler om den overbefolkning, der er i Sydslesvig, man imødeser en vis fare for, at der skal blive tale om et stærkt folkepres fra dette overbefolkede Sydslesvig. Jeg tror, at den bedste måde, vi kan styrke os på, er at gøre disse egne, som vi har liggende helt ned mod grænsen, så vel udnyttede som overhovedet muligt. Jeg ser sådan på det, at det faktisk er vor generations store opgave i Sønderjylland. Jeg håber på det høje tings forståelse for denne efter mit skøn vældige opgave, der ligger i Sønderjylland. Vi må ikke vente, vi må ikke udskyde det år efter år, for tiden rider hastigt, opgaverne trænger sig på, også denne opgave.

Der blev fra enkelte sider i det andet høje ting talt meget stærke ord om dette lovforslag. Jeg håber ikke at møde tilsvarende stærke ord her. Der er ikke tale om, at man er gået kirkens interesser for nær, jeg har virkelig lov til at sige, at der under udarbejdelsen af dette lovforslag er taget vidtgående hensyn til kirkens interesser. Det er heller ikke således, at hele denne sag er jaget igennem. Der er gået 2½ år, siden landbrugsministeren i den afgåede venstregering, det ærede medlem af det andet høje ting, Erik Eriksen satte sagen i gang. Også han erkendte, at nu måtte der ske noget. Han lod en landbrugskommission begynde at arbejde med denne sag. Der har været holdt en mængde møder i denne kommission, hvori en hel del af det andet høje tings landbrugsyndige medlemmer var med